

W. Wójcik

195. *Opis stanowisk kultury neolitu na Łódzkiej, Mazowieckiej, Śląskiej i Wielkopolskiej*, Warszawa, Państw. Wyd. Nauk. 1958, 112 s.
196. *Prace Instytutu Archeologii i Etnologii w Warszawie, Prace Komisji Archeol. Inst. PAN w Warszawie, nr 1*.
197. *Kultura neolitu w Polsce, Cz. 1. Kultura neolitu w Polsce, Prace Komisji Archeol. Inst. PAN w Warszawie, nr 10*.

MGR JERZY POTOCKI

W dniu 4 września 1966 roku zginął w Hindukuszu jako uczestnik polskiej wyprawy alpinistycznej mgr Jerzy Potocki, młody archeolog krakowski, specjalista w zakresie kultury celtyckiej.

Urodził się 5 marca 1932 r. we Lwowie. Po ukończeniu Liceum Ogólnokształcącego w Krynicy rozpoczął w roku 1950 studia na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, specjalizując się w zakresie archeologii Polski. Drugi stopień studiów ukończył w roku 1955 na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, uzyskując tytuł magistra historii kultury materialnej na podstawie pracy *Kultura celtycka w Polsce*. W tym samym roku rozpoczął pracę w Zakładzie Archeologii Małopolski IHKM PAN w Krakowie.

Już w czasie studiów uniwersyteckich w Krakowie był aktywnym członkiem Studenckiego Koła Naukowego, wygłaszając referaty i biorąc udział w licznych badaniach powierzchniowych na terenie powiatu krakowskiego organizowanych przez to Koło. Uczestniczył także w tym okresie w ratowniczych badaniach wykopaliskowych w rejonie Nowej Huty. Równocześnie był jednym z pierwszych członków tzw. Archeologicznej Ekspedycji Karpackiej, biorąc m. in. udział w pracach wykopalisko-

wych na grodzisku w Wietrznie-Bóbrce pod przełęczą Dukielską. W latach 1953—1955 uczestniczy w zespołowych badaniach wykopaliskowych IHKM PAN na terenie Igołomi, a w następnych latach w Stradowie. Daje się tam poznać jako wnikliwy, pełen zapału i poświęcenia, utalentowany badacz terenowy. W roku 1953 prowadzi z ramienia Konserwatora Zabytków Archeologicznych badania wykopaliskowe w Podłężu, pow. Bochnia, odkrywając tam m. in. piec celtycki do wypału naczyń. Prace te kontynuuje w latach 1964—1965. Jego ogromna pasja badawcza znalazła ujście szczególnie w latach 1955—1960, kiedy podejmuje wraz z innymi pracownikami Zakładu Archeologii Małopolski IHKM PAN zakrojone na dużą skalę badania terenowe we wschodniej części Małopolski. Bierze udział w badaniach powierzchniowych wzdłuż całego dolnego i średniego biegu Sanu (od Dubiecka do Sandomierza), wzdłuż Tanwi i innych prawobrzeżnych dopływów Sanu, odkrywając setki nowych stanowisk archeologicznych, jak np. osadę z wczesnej fazy okresu wczesnośredniowiecznego w Monasterzu, pow. Jarosław, osadę w Cieszanowie i w Rebizantach, pow. Lubaczów, w Księżpolu, pow. Biłgoraj, oraz w innych miejscowościach Roztocza i wschodniej części Niziny Sandomierskiej. W ramach tej tzw. ekspedycji lubaczowskiej bada kurhany z okresu rzymskiego w Łukawicy, pow. Lubaczów, kopce wczesnośredniowieczne w Dachnowie, pow. Lubaczów, osadę w Cieszanowie i w Lubaczowie. Jego pomysły usprawniają i wzbogacają metody badania kurhanów.

Niemal od początku zetknięcia się z archeologią główne zainteresowania mgr. J. Potockiego skupiają się koło problematyki celtyckiej. W tej dziedzinie wniósł немало nowych spostrzeżeń już w swej nie drukowanej pracy magisterskiej. Publikuje szereg artykułów na temat kultury celtyckiej w Polsce, m. in. razem z Z. Woźniakiem pisze na zamówienie francuskiego czasopisma „Ogam” rozprawę pt. *Les Celtes en Pologne*. W pracy tej obaj współpracujący często ze sobą autorzy przedstawili pełną problematykę badawczą kultury celtyckiej w Polsce oraz dokonali próby jej podziału terytorialnego i czasowego.

Interesował się również kulturą łużycką. W druku znajduje się Jego opracowanie skarbu łużyckiego z Podłęża, pow. Bochnia. W ostatnim okresie rozpoczął studia nad skarbami epoki brązu w Polsce południowej. Ich wyniki miały być podstawą Jego rozprawy doktorskiej.

Był aktywnym członkiem Polskiego Towarzystwa Archeologicznego. Przez szereg lat wchodził w skład Zarządu Głównego Towarzystwa i rady redakcyjnej „Z otchłani wieków”. Współpracował także z redakcją „Acta Archaeologica Carpathica”. Interesował się postęпами tego pisma, zdobywał dla niego materiały, zamierzał je także uzyskać z Hindukusza. We współpracy tej znajdowało częściowo wyraz Jego ogromne umiłowanie gór.

Kulturalny, skromny, w pracy i w życiu prywatnym był niezrównanym kolegą. Miał głęboką ludzką wrażliwość na sprawy, które Go otaczały.

J.M.

WYKAZ PRAC NAUKOWYCH MGR. JERZEGO POTOCKIEGO

1. Archeologiczne badania powierzchniowe nad dolnym Sanem na odcinku od Jarosławia do Sandomierza, „Sprawozdania Archeologiczne”, t. 4: 1957, s. 168—179.
2. Łukawica, pow. Lubaczów, „Z otchłani wieków”, R. 23: 1957 z. 4, s. 221.
3. Stanowiska archeologiczne we wsi Tarnawce, pow. Przemyśl, „Acta Archaeologica Carpathica”, t. 1: 1958 z. 1, s. 108—109 (z J. Machnikiem).
4. Badania archeologiczne w widłach Sanu i Tanwi w r. 1956, „Sprawozdania Archeologiczne”, t. 5: 1959, s. 251—257 (z J. Machnikiem).

5. Sprawozdanie z badań późnorzymskiego kurhanu w Lukanicy, pow. Lubaczów, „Sprawozdania Archeologiczne”, t. 5: 1959, s. 49—50 (z J. Machnikiem).
 6. Niektóre zagadnienia związane z pobytem Celtów w Polsce, „Sprawozdania Archeologiczne”, t. 8: 1959, s. 81—98 (z Z. Woźniakiem).
 7. Kurhan z okresu rzymskiego w Łukawicy, pow. Lubaczów, „Wiadomości Archeologiczne”, t. 26: 1959/1960 z. 3—4, s. 335—337 (z R. Rogozińską).
 8. Kurhany z okresu rzymskiego w Łukawicy, pow. Lubaczów, „Materiały Archeologiczne”, t. 2: 1960, s. 279—290.
 9. Archeologiczne badania ratownicze osady wczesnośredniowiecznej w Cieszanowie, pow. Lubaczów, „Sprawozdania Archeologiczne”, t. 13: 1961, s. 201—205 (z J. Machnikiem).
 10. Les Celtes en Pologne. Celticum. Supplément à „Ogam” — Tradition Celtique, No. 73—75, 1961, s. 79—102.
 11. Celtowie [na ziemiach polskich], [w:] Słownik starożytności słowiańskich, t. 1, Wrocław 1961, z. 2, s. 227—228.
 12. Badania archeologiczne w powiecie przemyskim, „Acta Archaeologica Carpathica”, t. 3: 1961, z. 1—2, s. 171—176 (z J. Machnikiem).
 13. La colonisation celtique en Petite Pologne à la lumière des fouilles de 1945—1960, „Archaeologia Polona”, t. 4: 1962, s. 208—220.
 14. Lateńska szpila typu pseudofibula znaleziona w Chrobrzu, pow. Pińczów, „Sprawozdania Archeologiczne”, t. 14: 1962, s. 312—315.
 15. Niektóre węzłowe problemy badań nad okresem późnolateńskim w Polsce, „Sprawozdania z Posiedzeń Komisji Oddziału PAN w Krakowie”, Kraków 1963, s. 7—11.
 16. Archeologiczne badania wywiadowcze, „Z otchłani wieków”, R. 27: 1965 z. 4, s. 367—370.
 17. 10 lat planowych badań w Karpatach Polskich, „Z otchłani wieków”, R. 27: 1965 z. 2, s. 157.
 18. Badania na stanowisku I w Podłężu, pow. Kraków, w 1964 r., „Sprawozdania Archeologiczne”, t. 18: 1966, s. 253—160.
 19. Skarb przedmiotów brązowych z Podłęża, pow. Kraków, „Acta Archaeologica Carpathica”, t. 8: 1966, z. 1—2, s. 153—168.
- Poza tym liczne, krótkie komunikaty i zawiadomienia o odkryciach nowych stanowisk archeologicznych. Również powielane sprawozdania z wykopalisk na Sesje IHKM PAN.

W druku:

Wpływ kultury celtyckiej na formowanie się kultury przeworskiej, [w:] Księga I Międzynarodowego Kongresu Archeologii Słowiańskiej.